

Tillaga til þingsályktunar

um aðild að samningi um viðurkenningu og fullnustu erlendra gerðardómsúrskurða.

(Lögð fyrir Alþingi á 127. löggjafarþingi 2001–2002.)

Alþingi ályktar að heimila að Ísland gerist aðili að samningi um viðurkenningu og fullnustu erlendra gerðardómsúrskurða sem gerður var í New York 10. júní 1958.

Athugasemdir við þingsályktunartillögu þessa.

Með þingsályktunartillögu þessari er leitað heimildar Alþingis til þess að Ísland gerist aðili að samningi um viðurkenningu og fullnustu erlendra gerðardómsúrskurða sem gerður var í New York 10. júní 1958. Samningurinn er prentaður sem fylgiskjal með tillögu þessari.

Aðildarríki samningsins, sem gerður var á vettvangi Sameinuðu þjóðanna og gjarnan er nefndur New York-samningurinn, voru hinn 26. október 2001 127 talsins. Samningurinn öðlast gildi 7. júní 1959.

Samningurinn hefur það að meginmarkmiði að tryggja gagnkvæma viðurkenningu aðildarríkjanna á gerðardómsúrskurðum þannig að þeir öðlist réttaráhrif og verði fullnægt í samræmi við réttarfarsreglur þar sem fullnustu er leitað. Hann gildir um viðurkenningu og fullnustu gerðardómsúrskurða sem kveðnir eru upp á landsvæði annars ríkis en þess þar sem viðurkenningar þeirra og fullnustu er leitað og til eru komnir vegna ágreinings einstaklinga eða lögaðila. Samningurinn gildir einnig um gerðardómsúrskurði sem ekki eru taldir innlendir í því ríki þar sem leitað er eftir viðurkenningu og fullnustu þeirra.

Í samningnum er heimild fyrir aðildarríki að lýsa því yfir að þau muni einungis láta samninginn gilda um viðurkenningu og fullnustu gerðardómsúrskurða sem eru kveðnir upp í öðru aðildarríki. Gert er ráð fyrir að slík yfirlýsing verði gefin af Íslands hálfu við aðild að samningnum. Langflest aðildarríki samningsins hafa nýtt sér þessa heimild og á meðan Ísland hefur ekki gerst aðili að samningnum hefur það í för með sér að engin trygging er fyrir því að gerðardómsúrskurðir kveðnir upp á Íslandi verði viðurkenndir erlendis né heldur að gerðardómsúrskurðir kveðnir upp í öðrum ríkjum verði viðurkenndir eða þeim framfylgt hér á landi.

Með aukinni alþjóðavæðingu, fjölbreyttari viðskiptum íslenskra fyrirtækja á erlendri grundu og auknu sóknarfæri erlendra aðila til að stunda viðskipti á Íslandi er orðið brýnt að Ísland gerist aðili að New York-samningnum.

Dóms- og kirkjumálaráðherra hefur lagt fram frumvarp til laga um breyting á lögum um samningsbundna gerðardóma, nr. 53 24. maí 1989 (þskj. 228, 203. mál). Með því eru sköpuð skilyrði til að Ísland geti staðið við skuldbindingar sínar samkvæmt samningnum.

Fylgiskjal.

SAMNINGUR UM VIÐURKENNINGU OG FULLNUSTU ERLENDRA GERÐARDÓMSÚRSKURÐA

New York 10. júní 1958.

1. gr.

1. Samningur þessi gildir um viðurkenningu og fullnustu gerðardómsúrskurða sem kveðnir eru upp á landsvæði annars ríkis en þess þar sem viðurkenningar þeirra og fullnustu er leitað og til eru komnir vegna ágreinings einstaklinga eða lögaðila. Hann gildir einnig um gerðardómsúrskurði sem ekki eru taldir innlendir í því ríki þar sem leitað er eftir viðurkenningu og fullnustu þeirra.

2. Til „gerðardómsúrskurða“ teljast ekki aðeins úrskurðir gerðarmanna sem skipaðir eru til úrlausnar einstakra mála, heldur einnig úrskurðir fastra gerðarstofnana sem aðilar hafa lagt mál sín fyrir.

3. Við undirritun samnings þessa, fullgildingu hans eða aðild að honum, eða þegar tilkynnt er um rýmkun skv. 10. gr. hans, getur hvert ríki, á grundvelli gagnkvæmni, lýst því yfir að það muni beita samningnum um viðurkenningu og fullnustu úrskurða sem aðeins eru kveðnir upp á landsvæði annars samningsríkis. Það getur einnig lýst því yfir að það muni aðeins beita samningnum um ágreining í réttarsambandi, sem telst viðskiptalegs eðlis samkvæmt landslögum þess ríkis sem gefur slíka yfirlýsingu, hvort sem það á rætur að rekja til samnings eða ekki.

2. gr.

1. Hvert samningsríki skal viðurkenna skriflegan samning þar sem aðilar skuldbinda sig til að leggja í gerð hvern þann ágreining sem risið hefur eða rísa kann milli þeirra í tilteknu réttarsambandi, hvort sem það á rætur að rekja til samnings eða ekki, enda sé sakarefnið þess eðlis að unnt sé að leysa úr því með gerð.

2. Undir hugtakið „skriflegur samningur“ fellur gerðarákvæði í gerðarsamningi eða öðrum samningi sem aðilar hafa undirritað eða kemur fram í bréfaskiptum eða símskeytum þeirra á milli.

3. Þegar dómstóll í samningsríki fær til meðferðar mál, sem aðilar hafa gert samning um í skilningi þessarar greinar, skal hann að beiðni einhvers aðilanna, vísa aðilunum til gerðardóms, nema hann telji

CONVENTION ON THE RECOGNITION AND ENFORCEMENT OF FOREIGN ARBITRAL AWARDS

New York, 10 June 1958

Article I

1. This Convention shall apply to the recognition and enforcement of arbitral awards made in the territory of a State other than the State where the recognition and enforcement of such awards are sought, and arising out of differences between persons, whether physical or legal. It shall also apply to arbitral awards not considered as domestic awards in the State where their recognition and enforcement are sought.

2. The term “arbitral awards” shall include not only awards made by arbitrators appointed for each case but also those made by permanent arbitral bodies to which the parties have submitted.

3. When signing, ratifying or acceding to this Convention, or notifying extension under article X hereof, any State may on the basis of reciprocity declare that it will apply the Convention to the recognition and enforcement of awards made only in the territory of another Contracting State. It may also declare that it will apply the Convention only to differences arising out of legal relationships, whether contractual or not, which are considered as commercial under the national law of the State making such declaration.

Article II

1. Each Contracting State shall recognize an agreement in writing under which the parties undertake to submit to arbitration all or any differences which have arisen or which may arise between them in respect of a defined legal relationship, whether contractual or not, concerning a subject matter capable of settlement by arbitration.

2. The term “agreement in writing” shall include an arbitral clause in a contract or an arbitration agreement, signed by the parties or contained in an exchange of letters or telegrams.

3. The court of a Contracting State, when seized of an action in a matter in respect of which the parties have made an agreement within the meaning of this article, at the request of one of the parties, refer the

umræddan samning ógildan, óvirkan eða óframkvæmanlegan.

3. gr.

Hvert samningsríki skal viðurkenna gerðardómsúrskurð sem bindandi og fullnusta hann í samræmi við réttarforsreglur á því landsvæði þar sem byggt er á úrskurðinum, samkvæmt þeim skilyrðum sem kveðið er á um í eftirfarandi greinum. Ekki má setja strangari skilyrði eða leggja á hærrí gjöld fyrir viðurkenningu og fullnustu gerðardómsúrskurða sem samningur þessi tekur til en fyrir viðurkenningu og fullnustu innlendra gerðardómsúrskurða.

4. gr.

1. Til að afla viðurkenningar og fullnustu samkvæmt undanfarandi grein skal sá aðili, sem leitar viðurkenningar og fullnustu, leggja fram með beiðni sinni:

- a. staðfest frumrit eða afrit úrskurðarins;
- b. frumrit samnings sem getið er um í 2. gr. eða staðfest afrit hans.

2. Ef téður úrskurður eða samningur er ekki á opinberu tungumáli þess lands þar sem byggt er á úrskurðinum skal sá aðili sem leitar viðurkenningar hans og fullnustu leggja fram þýðingu þessara skjala á það tungumál. Þýðingin skal staðfest af opinberum eða eiðfestum þýðanda, af sendierindreka eða af ræðismanni.

5. gr.

1. Aðeins má hafna viðurkenningu og fullnustu gerðardómsúrskurðar að kröfu þess aðila sem hann beinist gegn ef sá aðili veitir lögbæru yfirvaldi þar sem viðurkenningar og fullnustu er leitað sönnun fyrir því að:

- a. aðilar að samningi þeim sem getið er um í 2. gr. hafi samkvæmt þeim lögum sem um þá gilda verið að einhverju leyti vanhæfir eða að samningurinn sé ekki gildur samkvæmt þeim lögum sem aðilarnir hafa ákveðið að um hann gildi, eða, ef engar vísbendingar eru um það, samkvæmt lögum þess lands þar sem úrskurðurinn var kveðinn upp; eða
- b. aðila þeim sem úrskurðurinn beinist gegn hafi ekki verið tilkynnt réttilega um skipun gerðarmanns eða um gerðardómsmeðferðina, eða að

parties to arbitration, unless it finds that the said agreement is null and void, inoperative or incapable of being performed.

Article III

Each Contracting State shall recognize arbitral awards as binding and enforce them in accordance with the rules of procedure of the territory where the award is relied upon, under the conditions laid down in the following articles. There shall not be imposed substantially more onerous conditions or higher fees or charges on the recognition or enforcement of arbitral awards to which this Convention applies than are imposed on the recognition or enforcement of domestic arbitral awards.

Article IV

1. To obtain the recognition and enforcement mentioned in the preceding article, the party applying for recognition and enforcement shall, at the time of the application, supply:

- (a) The duly authenticated original award or a duly certified copy thereof;
- (b) The original agreement referred to in article II or a duly certified copy thereof.

2. If the said award or agreement is not made in an official language of the country in which the award is relied upon, the party applying for recognition and enforcement of the award shall produce a translation of these documents into such language. The translation shall be certified by an official or sworn translator or by a diplomatic or consular agent.

Article V

1. Recognition and enforcement of the award may be refused, at the request of the party against whom it is invoked, only if that party furnishes to the competent authority where the recognition and enforcement is sought, proof that:

- (a) The parties to the agreement referred to in article II were, under the law applicable to them, under some incapacity, or the said agreement is not valid under the law to which the parties have subjected it or, failing any indication thereon, under the law of the country where the award was made; or
- (b) The party against whom the award is invoked was not given proper notice of the appointment of the arbitrator or of the arbitration proceed-

honum hafi af öðrum ástæðum verið ókleift að flytja mál sitt; eða

- c. úrskurðurinn fjalli um ágreining sem ekki er gert ráð fyrir eða fellur ekki undir skilmála um að leggja mál í gerð, eða að í úrskurðinum séu ákvarðanir um málefni sem falla utan gildisviðs skilmála um að leggja mál í gerð, enda verði sá hluti úrskurðarins sem inniheldur ákvarðanir um málefni sem lögð eru í gerð viðurkenndur og fullnustaður, ef unnt er að aðgreina ákvarðanir um málefni sem lögð eru í gerð frá þeim sem ekki eru lögð í gerð; eða
- d. skipun gerðardómsins eða gerðardómsmeðferðin hafi ekki verið í samræmi við samning aðilana eða, ef ekki er um samning að ræða, hafi ekki verið í samræmi við lög þess lands þar sem gerðardómsmeðferð fór fram; eða
- e. úrskurðurinn sé ekki enn orðinn bindandi fyrir aðilana, eða honum hafi verið hnekkð eða frestað af lögbæru yfirvaldi í því landi þar sem úrskurðurinn var kveðinn upp, eða samkvæmt lögum þess lands.

2. Einnig má synja um viðurkenningu og fullnustu gerðardómsúrskurðar ef lögbært yfirvald í því landi þar sem viðurkenningar og fullnustu er leitað telur að:

- a. ekki sé unnt að úrskurða um ágreiningsefnið í gerðardómi samkvæmt lögum þess lands; eða
- b. viðurkenning eða fullnusta úrskurðarins væri andstæð allsherjarreglu þess lands.

6. gr.

Ef sótt hefur verið um hnekkingu eða frestun úrskurðar hjá lögbæru yfirvaldi sem getið er um í e-lið 1. mgr. 5. gr. getur það yfirvald sem leitað er til af þeim sem vill byggja á úrskurðinum frestað ákvörðun um fullnustu úrskurðarins ef það telur það viðeigandi, og getur einnig, að ósk þess aðila sem leitar fullnustu úrskurðarins, fyrirskipað hinum aðilanum að setja hæfilega tryggingu.

7. gr.

1. Ákvæði samnings þessa skulu hvorki hafa áhrif á gildi marghliða eða tvíhliða samninga sem samningsríki hafa gert um viðurkenningu og fullnustu gerðardómsúrskurða né skulu þau svipta hagsmunum

ings or was otherwise unable to present his case; or

- (c) The award deals with a difference not contemplated by or not falling within the terms of the submission to arbitration, or it contains decisions on matters beyond the scope of the submission to arbitration, provided that, if the decisions on matters submitted to arbitration can be separated from those not so submitted, that part of the award which contains decisions on matters submitted to arbitration may be recognized and enforced; or
- (d) The composition of the arbitral authority or the arbitral procedure was not in accordance with the agreement of the parties, or, failing such agreement, was not in accordance with the law of the country where the arbitration took place; or
- (e) The award has not yet become binding on the parties, or has been set aside or suspended by a competent authority of the country in which, or under the law of which, that award was made.

2. Recognition and enforcement of an arbitral award may also be refused if the competent authority in the country where recognition and enforcement is sought finds that:

- (a) The subject matter of the difference is not capable of settlement by arbitration under the law of that country; or
- (b) The recognition or enforcement of the award would be contrary to the public policy of that country.

Article VI

If an application for the setting aside or suspension of the award has been made to a competent authority referred to in article V (1) (e), the authority before which the award is sought to be relied upon may, if it considers it proper, adjourn the decision on the enforcement of the award and may also, on the application of the party claiming enforcement of the award, order the other party to give suitable security.

Article VII

1. The provisions of the present Convention shall not affect the validity of multilateral or bilateral agreements concerning the recognition and enforcement of arbitral awards entered into by the Contract-

aðila rétti til að notfæra sér gerðardómsúrskurði með þeim hætti og að því marki sem lög eða milliríkja-samningar heimila í því landi þar sem leitað er eftir að byggja á honum.

2. Genfarbókun um gerðardómsákvæði frá 1923 og Genfarsamningur um fullnustu erlendra gerðardómsúrskurða frá 1927 skulu ekki lengur hafa gildi milli samningsríkja þegar þau verða bundin af þessum samningi og að því marki sem þau bindast af honum.

8. gr.

1. Samningur þessi skal liggja frammi til undirritunar af hálfu allra aðila að Sameinuðu þjóðunum til og með 31. desember 1958, og einnig af hálfu hvers þess ríkis sem er eða verður síðar aðili að einhverri sérstofnun Sameinuðu þjóðanna eða samþykktum Alþjóðadómstólsins, eða hvers þess ríkis sem allsherjarþing Sameinuðu þjóðanna býður aðild.

2. Samningur þessi er háður fullgildingu og skal fullgildingarskjalinu komið í vörslu aðalframkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna.

9. gr.

1. Öllum þeim ríkjum sem getið er um í 8. gr. er heimilt að gerast aðilar að samningi þessum.

2. Ríki öðlast aðild með afhendingu aðildarskjals til aðalframkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna.

10. gr.

1. Hvert ríki getur við undirritun, fullgildingu eða aðild lýst því yfir að samningurinn skuli einnig ná til allra eða einhverra þeirra landsvæða þar sem það ber ábyrgð á alþjóðasamskiptum. Slík yfirlýsing skal taka gildi þegar samningurinn öðlast gildi að því er viðkomandi ríki varðar.

2. Hvenær sem er eftir það skal slík rýmkun gerð með tilkynningu til aðalframkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna og skal hún taka gildi á nítugasta degi eftir að aðalframkvæmdastjórinn veitir tilkynningunni viðtöku, eða á þeim degi sem samningurinn öðlast gildi að því er viðkomandi ríki varðar, hvort sem síðara reynist.

3. Að því er varðar þau landsvæði sem samningur þessi nær ekki til við undirritun, fullgildingu eða að-

ing States nor deprive any interested party of any right he may have to avail himself of an arbitral award in the manner and to the extent allowed by the law or the treaties of the country where such award is sought to be relied upon.

2. The Geneva Protocol on Arbitration Clauses of 1923 and the Geneva Convention on the Execution of Foreign Arbitral Awards of 1927 shall cease to have effect between Contracting States on their becoming bound and to the extent that they become bound, by this Convention.

Article VIII

1. This Convention shall be open until 31 December 1958 for signature on behalf of any Member of the United Nations and also on behalf of any other State which is or hereafter becomes a member of any specialized agency of the United Nations, or which is or hereafter becomes a party to the Statute of the International Court of Justice, or any other State to which an invitation has been addressed by the General Assembly of the United Nations.

2. This Convention shall be ratified and the instrument of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article IX

1. This Convention shall be open for accession to all States referred to in article VIII.

2. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the United Nations.

Article X

1. Any State may, at the time of signature, ratification or accession, declare that this Convention shall extend to all or any of the territories for the international relations of which it is responsible. Such a declaration shall take effect when the Convention enters into force for the State concerned.

2. At any time thereafter any such extension shall be made by notification addressed to the Secretary-General of the United Nations and shall take effect as from the ninetieth day after the day of receipt by the Secretary-General of the United Nations of this notification, or as from the date of entry into force of the Convention for the State concerned, whichever is the later.

3. With respect to those territories to which this Convention is not extended at the time of signature,

ild skal hvert viðkomandi ríki huga að nauðsynlegum ráðstöfunum til að rýmka gildissvið samningsins svo að hann nái til slíkra landsvæða, með fyrirvara um samþykki ríkisstjórna viðkomandi landsvæða ef stjórnskipulegar ástæður krefjast.

11. gr.

Eftirfarandi ákvæði skulu gilda um sambandsríki eða ríki sem ekki eru ein heildareining:

- a. Að því er varðar þær greinar samningsins sem falla undir löggjafarvald sambandsríkisins skulu skuldbindingar sambandsríkisstjórnarinnar að því marki vera hinar sömu og þeirra samningsríkja sem ekki eru sambandsríki.
- b. Að því er varðar þær greinar samningsins sem falla undir löggjafarvald þeirra ríkja eða fylkja sem mynda sambandsríkið en ber ekki samkvæmt stjórnskipun sambandsríkisins að gera ráðstafanir á sviði löggjafar skal ríkisstjórn sambandsríkisins vekja athygli viðeigandi yfirvalda þeirra á þeim greinum og leggja fram meðmæli sín eins fljótt og auðið er.
- c. Sambandsríki sem er aðili að samningi þessum skal, að ósk annars samningsríkis, fyrir milligöngu aðalframkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna, leggja fram yfirlýsingu um lög og réttarframkvæmd sambandsríkisins og þeirra eininga sem það mynda með tilliti til tiltekins ákvæðis samningsins sem sýnir að hvaða marki viðkomandi ákvæði hefur komið til framkvæmda með lagasetningu eða öðrum ráðstöfunum.

12. gr.

1. Samningur þessi öðlast gildi á nítugasta degi frá þeim degi er þriðja skjalið um fullgildingu eða aðild er afhent.

2. Að því er varðar ríki sem fullgildir samning þennan eða gerist aðili að honum eftir afhendingu þriðja skjalsins um fullgildingu eða aðild skal samningurinn öðlast gildi á nítugasta degi frá þeim degi er skjal þess um fullgildingu eða aðild er afhent.

13. gr.

1. Hvert samningsríki getur sagt upp samningi þessum með skriflegri tilkynningu til aðalframkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna. Uppsögn tekur gildi

ratification or accession, each State concerned shall consider the possibility of taking the necessary steps in order to extend the application of this Convention to such territories, subject, where necessary for constitutional reasons, to the consent of the Governments of such territories.

Article XI

In the case of a federal or non-unitary State, the following provisions shall apply:

- (a) With respect to those articles of this Convention that come within the legislative jurisdiction of the federal authority, the obligations of the federal Government shall to this extent be the same as those of Contracting States which are not federal States;
- (b) With respect to those articles of this Convention that come within the legislative jurisdiction of constituent states or provinces which are not, under the constitutional system of the federation, bound to take legislative action, the federal Government shall bring such articles with a favourable recommendation to the notice of the appropriate authorities of constituent states or provinces at the earliest possible moment;
- (c) A federal State Party to this Convention shall, at the request of any other Contracting State transmitted through the Secretary-General of the United Nations, supply a statement of the law and practice of the federation and its constituent units in regard to any particular provision of this Convention, showing the extent to which effect has been given to that provision by legislative or other action.

Article XII

1. This Convention shall come into force on the ninetieth day following the date of deposit of the third instrument of ratification or accession.

2. For each State ratifying or acceding to this Convention after the deposit of the third instrument of ratification or accession, this Convention shall enter into force on the ninetieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

Article XIII

1. Any Contracting State may denounce this Convention by a written notification to the Secretary-General of the United Nations. Denunciation shall

einu ári eftir að aðalframkvæmdastjórinn veitir tilkynningunni viðtöku.

2. Hvert ríki sem hefur gefið út yfirlýsingu eða tilkynningu skv. 10. gr., getur hvenær sem er eftir það lýst því yfir með tilkynningu til aðalframkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna að samningur þessi skuli ekki lengur gilda um viðkomandi landsvæði einu ári eftir þann dag er tilkynningunni er veitt viðtaka.

3. Samningur þessi skal gilda áfram um gerðardómsúrskurði hafi málsmeðferð til viðurkenningar eða fullnustu þeirra hafist áður en uppsögn tekur gildi.

14. gr.

Samningsríki skal ekki heimilt að bera fyrir sig samning þennan gagnvart öðrum samningsríkjum nema að því marki sem það er sjálft bundið af samningnum.

15. gr.

Aðalframkvæmdastjóri Sameinuðu þjóðanna skal tilkynna þeim ríkjum sem getið er um í 8. gr. um eftirfarandi:

- a. undirritanir og fullgildingar skv. 8. gr.;
- b. aðild skv. 9. gr.;
- c. yfirlýsingar og tilkynningar skv. 1., 10. og 11. gr.;
- d. gildistöku dag samnings þessa skv. 12. gr.;
- e. uppsagnir og tilkynningar skv. 13. gr.

16. gr.

1. Samningi þessum, en textar hans á ensku, frönsku, kínversku, rússnesku og spænsku eru jafngildir, skal komið í vörslu skjalasafns Sameinuðu þjóðanna.

2. Aðalframkvæmdastjóri Sameinuðu þjóðanna skal senda staðfest afrit af samningi þessum til þeirra ríkja sem getið er um í 8. gr.

take effect one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. Any State which has made a declaration or notification under article X may, at any time thereafter, by notification to the Secretary-General of the United Nations, declare that this Convention shall cease to extend to the territory concerned one year after the date of the receipt of the notification by the Secretary-General.

3. This Convention shall continue to be applicable to arbitral awards in respect of which recognition and enforcement proceedings have been instituted before the denunciation takes effect.

Article XIV

A Contracting State shall not be entitled to avail itself of the present Convention against other Contracting States except to the extent that it is itself bound to apply the Convention.

Article XV

The Secretary-General of the United Nations shall notify the States contemplated in article VIII of the following:

- (a) Signatures and ratifications in accordance with article VIII;
- (b) Accessions in accordance with article IX;
- (c) Declarations and notifications under articles I, X and XI;
- (d) The date upon which this Convention enters into force in accordance with article XII;
- (e) Denunciations and notifications in accordance with article XIII.

Article XVI

1. This Convention, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts shall be equally authentic, shall be deposited in the archives of the United Nations.

2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit a certified copy of this Convention to the States contemplated in article VIII.